

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200046
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8011200046.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu D. F., XXX XX Y., zastúpeného JUDr. Karin Juhásovou, advokátkou so sídlom Húskova 19, 040 23 Košice, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu, Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-SK-149-007/2010 z 15. novembra 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/2/2011-38 z 20. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/2/2011-38 zo dňa 20. januára 2012 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 66,32 Eur na účet jeho právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bardejove, Okresného dopravného inšpektorátu z 13. augusta 2010, č. p.: ORP-293/DI-2/2010 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. p. KRP-DI-SK-149-007/2010 z 15. novembra 2010, bol D. F. uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 20. júna 2010 v čase o 00.30 hod. viedol bez dokladov potrebných na vedenie a premávku vozidla osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, ev. č: XB XXXXX po štátnej ceste číslo III/5447 v obci Gaboltov, pričom s vozidlom odbočil na miestnu komunikáciu v blízkosti Obecného úradu v Gaboltove, kde bol hliadkou ODI OR PZ v Bardejove zastavený a kontrolovaný. Pri kontrole bolo hliadkou PZ zistené, že menovaný sa na výzvu policajta bezdôvodne odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu, ktorá sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí

objemové percento alkoholu v organizme, alebo vyšetrenie spojené s odberom krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou. Ďalšia jazda mu bola zakázaná.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 1.100 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby žalobcu preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca v žalobe tvrdil, tak ako aj v podanom odvolaní voči prvostupňovému správne rozhodnutiu, že vozidlo neriadil, ale riadila ho jeho manželka, ktorú správne orgány nevypočuli, ani svedkov, ktorých vypočutie navrhol. Namietal existenciu vozidla uvedeného v skutku. V podstate uviedol, že priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) sa nemohol dopustiť, pretože bol spolujazdcom a nie vodičom.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmanom rozhodnutí a navrhol, aby krajský súd žalobu v celom rozsahu zamietol a rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Zároveň aby rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove stotožniac sa so žalobou a zistiť nedostatočne zistený skutkový stav podložený hlavne jednostrannými dôkazmi, zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie žalovanému. Vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu dospel Krajský súd v Prešove k záveru, že úlohou správneho orgánu v ďalšom konaní bude spoľahlivo zistiť skutkový stav tak, ako to naznačil krajský súd v napadnutom rozsudku, rozhodnúť o námietke zaujatosti vznesenej voči policajťovi A. a až potom vo veci rozhodnúť.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil, že považuje za preukázané, že žalobca viedol dané vozidlo a toto bolo virohodne preukázané výpoveďami členov hliadky PZ. Konštatuje tiež, že KS v Prešove reštriktívne posúdil dôkazy vykonané v konaní o priestupku (t. j. vyjadrenia policajtov vo vzťahu k vyjadreniam žalobcu a jeho manželky). Žalovanému je známe, že žalobca odmietol tvrdenie o vedení vozidla, ale rozhodnutie o odvolaní obsahuje hodnotenie, prečo aj napriek jeho postoju jeho námietky nepovažoval za dôvodné, resp. za tak argumentačne silné, aby správne orgány presvedčili, že sú pravdivé. Ďalej poukázal na dostatočnosť preukázania priestupku a jeho skutkového stavu výpoveďami členov hliadky A. a F., o ktorých niet dôvodu pochybovať a poukázal i na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Sžo/78/2010 a 2Sžo/79/2010, v ktorých sa podobne ako v prerokúvanom prípade poukázalo na to, že nie je potrebné vypočúvať svedka, ktorého žalobca navrhol vypočuť až (po poučení, vypočutí v prvostupňovom správnom konaní) pri podávaní odvolania.

V odvolaní ďalej uviedol, že z konania o priestupku pre žalovaného vyplýva záver o tom, že keďže policajti boli iba dvaja a ich pohľad a vyjadrovanie nezaznamenalo technické zariadenie, v prípade nepravdivých tvrdení žalobcu a jeho oneskorených návrhov na výsluch ďalších svedkov nemajú reálnu možnosť preukázať pravdivosť svojich zistení. Žalobcovi fakticky postačuje namietat', navrhovať, či poukazovať ako aj v tomto prípade (pre istotu v odvolaní proti rozhodnutiu o priestupku navrhol ešte svedkov, ktorí mali potvrdiť jeho alibi), ale žalovaný v konaní o priestupku, ani v tomto štádiu konania nijako nepochybuje o správnosti postupu členov hliadky Policajného zboru a ich zisteniach. Vyjadruje však údiv, že žalobca, ktorý z jeho pohľadu po tak nezákonnom zásahu do jeho práv ani do súdneho pojednávania nijako nenamietal nezákonnosť postupu policajtov, dokonca ani nereagoval po tom, čo „policajt A. mal jeho manželku ohrozovať zbraňou“. Uviedol tiež, že nevidí dôvod na rozhodovanie o námietke zaujatosti proti policajťovi A., pretože tento nespracúval dokonca ani správu o výsledku objasňovania a nerozhodoval o priestupku žalobcu, len ho zistil.

Žalovaný spochybnil úvahy krajského súdu o nutnosti vykonávať ďalšie výsluchy, či dokonca konfrontácie, pretože zakročujúci policajti nemali dôvod na označenie za priestupcu žalobcu, ktorého dovtedy nepoznali a keďže nemali technický prostriedok na zaznamenanie priestupku, sú fakticky bez možnosti preukázať jeho spáchanie žalobcom. Úkony nariadené krajským súdom neobjasnia podľa jeho názoru lepšie skutkový stav. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca k podanému odvolaniu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a navrhuje ho potvrdiť. Zopakoval svoje návrhy na vykonanie dokazovania. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že námietka zaujatosti voči policajtovi npor. Ing. A. je neopodstatnená, pretože vykonal predmetnú policajnú kontrolu a kto spracoval správu o výsledku objasňovania priestupku je nepodstatné. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané pochybenia nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. októbra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) ZP na tom skutkovom základe, že 20. júna 2010 v čase o 00.30 hod. viedol bez dokladov potrebných na vedenie a premávku vozidla osobné motorové vozidlo výr. zn. Škoda Felícia EČ: XBXXXXX po štátnej ceste III/5447 v obci Gaboltov, pričom s vozidlom odbočil na miestnu komunikáciu v blízkosti obecného úradu v Gaboltove, kde bol hliadkou ODI OR PZ Bardejov zastavený a kontrolovaný.

Pri kontrole bolo hliadkou PZ zistené, že obvinený D. F. vedie motorové vozidlo bez dokladov potrebných na vedenie a premávku vozidla a následne na výzvu policajta sa bezdôvodne odmietol podrobiť vykonaniu dychovej skúšky na zistenie alkoholu, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v organizme, alebo vyšetrenie spojené s odberom krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou. Ďalšia jazda mu bola zakázaná.

Za tento priestupok mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZP uložená pokuta vo výške 1.100 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16 Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt

postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a), a k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, 3a) hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“) tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Policať dáva znamenie na zastavenie vozidla zdvihnutím ruky alebo zdvihnutým zastavovacím terčom (č. Z 5a), alebo svetidlom vyžarujúcim svetlo červenej farby, ktorým pohybuje v hornom polkruhu. Z idúceho vozidla môže dávať policať toto znamenie kývaním ruky zvisle hore a dolu, vysunutým zastavovacím terčom alebo rozsvietením nápisu STOP umiestneného na vozidle. Z idúceho vozidla možno pokyn na zastavenie vozidla zdôrazniť zvláštnym výstražným svetlom, prípadne aj zvláštnym zvukovým znamením podľa § 40 zákona. Pokyn na zastavenie vozidla možno dávať z vozidla idúceho pred zastavovaným vozidlom, ako aj z vozidla idúceho za zastavovaným vozidlom. Pri zastavovaní vozidla idúceho pred vozidlom, z ktorého policať dáva pokyn na zastavenie vozidla, sa zvlášť výstražné svetlo a zvlášť výstražné zvukové znamenie použije vždy.

Podľa § 2 ods. 2 písm. u/ ZCP na účely tohto zákona sa rozumie vodičom osoba, ktorá vedie vozidlo.

Podľa § 3 ods. 1 ZCP, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa odseku 2 písm. c/ toto ustanovenia účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného predpisu vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 137 ods. 2 písm. b/ ZCP porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba SP), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstará potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 a 2 ZP objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,

b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,

c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,

d) uloží ochranné opatrenie,

e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

(2) Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 <. vykonávajú správne orgány, ktoré sú príslušné prejednať zistené priestupky, ak priestupok zistili v rozsahu svojej pôsobnosti alebo ak im priestupok oznámil iný orgán (§ 56 ods. 1) <., ktorý nie je oprávnený priestupok prejednať podľa tohto alebo iného zákona. Správne orgány sú oprávnené požiadať o vykonanie objasňovania priestupkov orgány oprávnené objasňovať priestupky podľa odseku 3 <. v rozsahu ich pôsobnosti.

Podľa odseku 4 tohto ustanovenia orgány Policajného zboru objasňujú priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 60 ods. 1 ZP orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené

a) vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb; vysvetlenie od maloletého alebo mladistvého možno vyžadovať len za prítomnosti jeho zákonného zástupcu alebo fyzickej osoby, ktorá sa osobne stará o maloletého alebo mladistvého na základe rozhodnutia podľa osobitných predpisov, 8b) alebo zástupcu zariadenia, v ktorom je maloletý alebo mladistvý umiestnený na základe rozhodnutia súdu podľa osobitných predpisov, 8c) alebo zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately,

b) vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí,

c) vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov,

d) vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu,

e) vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

Podľa § 60 ods. 2 ZP o úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 60 ods. 4 ZP správa o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 3 písm. d/ obsahuje a/ označenie orgánu, ktorý vykonával objasňovanie, b/ stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide, c/ osobné údaje podozrivého z priestupku, poškodeného a prípadných svedkov spolu so stručným obsahom ich výpovede. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia - k správe o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 4 sa pripoja všetky dôkazy, ktoré sa získali počas objasňovania priestupku.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že správne orgány - Okresný ani Krajský dopravný inšpektorát - aplikovali nesprávne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Predovšetkým je dôležité uviesť, že v cestnej premávke orgány policajného zboru zabezpečujú plynulosť a bezpečnosť cestnej premávky uplatňovaním oprávnení uvedených v zákone a vykonávacích predpisoch. Zákon ani vykonávacie predpisy nepredpokladajú zneužívanie jeho ustanovení, avšak z dôvodu, aby nevzniklo podozrenie, že sa tak predsa len nestalo, musia byť oprávnenia policajta v doprave (a rovnako tak i na iných úsekoch činnosti) používané striktné v súlade so zákonom.

Ak vznikne podobná situácia ako v prerokúvanom prípade, nemôže mať policajný orgán ako orgán objasňujúci priestupok i orgán, ktorý zistil jeho spáchanie a odovzdal ho na prejednanie priestupkovému orgánu, komplikácie s predložením dôkazov o jeho spáchaní. Na priestupkové konanie, ktoré má povahu „trestného“ konania, sa z dôvodu podobnej povahy v podstate (aj keď nie bez výnimiek) vzťahujú všetky základné zásady trestného konania. Na rozdiel od trestného konania však v priestupkovom konaní v doprave k spáchaniu skutku dochádza spravidla vždy za prítomnosti policajných orgánov, ktoré vystupujú nielen ako orgány objasňujúce priestupok, ale aj ako svedkovia. To na jednej strane uľahčuje ich preukázanie a sťažuje možnosti obštrukcií na strane priestupcov, na strane druhej však zvyšuje nároky na orgány objasňujúce priestupok, aby správnou aplikáciou právnych noriem vylúčili akékoľvek pochybnosti o manipulácii konania o priestupku, v snahe za každú cenu usvedčiť potenciálneho páchatel'a.

Zo znenia úvodného ustanovenia zákona o cestnej premávke vyplýva nielen to, že upravuje práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, ale aj to, že sa v súlade so zásadou právneho štátu uvedeného v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepoužíja svojvoľne a dokonca v rozpore s významom a účelom zákona. V týchto súvislostiach je preto dôležité ani nie tak to, či zakročujúca policajná hliadka v zložení npor. A. a ppráp. Bc. F. sú hodnovernými svedkami udalosti, ktorá sa mala stať 20. júna 2010 v čase o 00.30 hod. v obci Gaboltov na štátnej ceste III/5447 v blízkosti obecného úradu, ale či pri výkone svojich povinností vystupovali profesionálne a dostatočne odborne zdatne.

Z citovaných ustanovení zákonov sa dá vyrozumiť, najmä akým spôsobom má byť spracovaná a čo má obsahovať správa o výsledku objasňovania priestupku. V žiadnom prípade by jej obsah už zo strany zakročujúcich príslušníkov nemal byť dodatočne dopĺňaný úradnými záznamami usvedčujúcimi žalobcu bez toho, aby sa k nim mohol namiesto vyjadriť, pretože môžu obsahovať skutočnosti, na ktoré sa so zreteľom na čas, ktorý uplynie do prerokovania veci pred správnym orgánom, už nebude pamätať a teda ani sa účinne brániť.

V prerokúvanom prípade, napriek tomu, že povinnosťou objasniť a objasňovať priestupok nie je povinnosťou žalobcu, ale žalovaného, nebol zistený a vykonaný ani jediný dôkaz o tvrdení obsiahnutom opakovane na tlačive o správe o výsledku objasňovania, že žalobca nebol vodič, ale spolujazdec.

Manželka žalobcu J. F., hoci sa vo vozidle nachádzala a podala 20. júna 2010 vysvetlenie priamo po skutku, nebola vypočutá k tomu, kto riadil vozidlo, uviedla len, že manžel potrebuje vodičský preukaz na vykonávanie povolania.

Najvyšší súd SR nezistil dôvod, pre ktorý J. F. nebola podrobnejšie zakročujúcou hliadkou vypočutá, čím mohol byť získaný nezvratný dôkaz, že vozidlo skutočne riadil žalobca, ak tomu tak skutočne bolo. Neboli vypočutí ani ďalší svedkovia, na výsluch ktorých poukazuje Krajský súd v Prešove, avšak závažnejšie sú ďalšie pochybenia správnych orgánov pri objasňovaní tejto veci.

V prvostupňovom rozhodnutí sa na rozdiel od správy o výsledku objasňovania priestupku uvádza vozidlo Škoda Felícia, avšak v správe o výsledku objasňovania priestupku Škoda Octavia. Napriek ustanoveniu § 47 ods. 6 SP, ktorý určuje, že chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania, sa tak nemôže udiť len jednoduchým prípisom - listom, aký sa nachádza na č. l. 30 spisu Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Bardejove č. k. ORP-293/DI-2-2010, ale oprava sa urobí rovnako rozhodnutím, a to najmä ak ide, ako v tomto prípade, o chybu vo výroku rozhodnutia, pretože v opačnom prípade by sa účastníkom konania odňala možnosť podať opravný prostriedok. Napokon, uvedený list, aj keď bol doručený žalobcovi, neobsahoval žiadne poučenie o možnosti podania odvolania.

Ak žalobca v odvolaní navrhol vypočuť svedkov P. a T., možno to považovať za logické vychádzajúce zo zásady, že podklad pre rozhodnutie zadávajúci správne orgány nečakajúci na návrh strán. Vyplyva to zo zásad správneho konania ako aj z citovaných ustanovení zákona o priestupkoch. Stalo sa tak preto, že ani zakročujúci policajti nereagovali na jeho tvrdenie o tom, že on nebol vodič a že toto jeho tvrdenie nebolo dostatočným spôsobom overené.

V ostatnej časti Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP odkazuje na napadnutý rozsudok krajského súdu, v ktorom je dostatočným spôsobom vysvetlené, v čom tento súd videl pochybenia v konaní a rozhodnutí správnych orgánov i postup, ktorý majú dodržať pre riadne objasnenie priestupku.

K námietke zaujatosti voči npor. A. odvolací súd dodáva len toľko, že nie je a nebol správnym orgánom rozhodujúcim o priestupku, ale správnym orgánom, ktorý dal podnet na konanie o priestupku a následne osobou, ktorá fakticky svedčila v danej veci. Vzhľadom na koncepciu konania o priestupkoch je možné v širšom kontexte konštatovať, že i policajný orgán, ktorý zistil priestupok, spracoval alebo dal podnet na spracovanie správy o výsledku objasňovania priestupku, je policajným orgánom objasňujúcim priestupky podľa § 58 ods. 4 písm. c/ a nasl. ZP, napriek tomu, že v konečnom dôsledku nerozhoduje o priestupku, ale obstaráva podklady pre jeho rozhodnutie, čím významnou mierou ovplyvňuje i rozhodovanie o ňom. Aj negatívne rozhodnutie o námietke zaujatosti je rozhodnutím podľa 9 ods. 1 SP.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že v konaní správnych orgánov boli zistené také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a na uvedené okolnosti krajský súd z väčšej časti prihliadol, preto najvyšší súd jeho odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny.

Po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie budú mať správne orgány možnosť doterajšie pochybenia napraviť a v súlade so zákonom zistiť správny a nepochybný skutkový stav, pričom podľa § 250ja ods. 4 O. s. p. aj správny orgán je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, (ale i súdu prvého stupňa), ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal ich náhradu v uplatnenej výške. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 66,32 € na účet právneho zástupcu žalobcu. Trovy žalobcu v odvolacom konaní pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného z 30. marca 2012) vo výške 58,69 € a paušálnej náhrady 7,63 € podľa § 14 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.